

иде тази вода и не могли да се научатъ, какъ се е събрала толкова много вода. Водата текла навсѣкждѣ. Хората взели да се радватъ на тази вода, взели да пиятъ отъ нея, но тя все плакала.

Защо? защото не могла да влѣзе въ стаята на Саваатъ-Амонъ-Ра. Тогава царьтъ казва на водата: Съжалявамъ, че ви причинихъ толкова страдания, но то е, защото не сте влѣзли прѣзъ правия пътъ. Въ моя падатъ има мѣсто и за водата и за свѣтлината, но понеже вие искахте да влѣзете инкогнито, прѣзъ прозорцитѣ, затова се случи съ васъ това нещастие. Законитѣ на водата и свѣтлината въ невидимия свѣтъ, въ слънцето сж едни, а тукъ на земята сж други — различаватъ се. Тукъ се влиза прѣзъ вратата, а на слънцето може да се влиза и безъ врата.

Сега много философи искатъ да разрѣшатъ въпроситѣ прѣзъ прозорцитѣ и стоятъ вѣнъ да плачатъ. Голѣма частъ отъ съврѣмения свѣтъ сж вѣнъ, поглеждатъ прѣзъ прозорцитѣ. И бащи, и майки, и дѣца и свещеници, и проповѣдници, всички сж отвѣнъ, всички плачатъ, проливатъ сълзи, защото не могатъ да влѣзатъ въ този красивъ палатъ на Саваатъ-Амонъ-Ра.

Този разказъ е окултенъ, той дава разрѣшение на съврѣмения животъ. Вие трѣбва да го прѣведете, да разберете символитѣ, които се криятъ въ него. Ние искаме нашия животъ да бѣде щасливъ, но искаме да придобиемъ това щастие по единъ произволенъ начинъ, а въ свѣта нѣма произволъ; въ свѣта има разумность. Нашето сегашно съществуване, нашата сегашна разумность се обуслова отъ една прѣдшествоваща разумность въ